

[truth] LINK

9 Døden overvunnet

utforsk • sett sammen • opplev

UTFORSK

Jesus brukte kraften i sin selvoppofrende kjærlighet til å overvinne døden på våre vegne. Ved å gjenoppstå, beviste han at han var seierherre.

JESU DØD

I den forrige leksen lærte vi at det fins to slags død. Den første er den ordinære fysiske døden alle mennesker vil stå overfor. Når en person dør den første døden inntar de en tilstand som ligner søvn. Alle mennesker vil bli reist opp fra denne første døden «... de som har gjort det gode, skal stå opp til livet, men de som har gjort det onde, skal stå opp til dom» (Johannes 5,29). De rettferdige, som er erklært uskyldige, vil gjennom Guds nåde gå inn til et evig fellesskap med Gud. Mennesker som valgte å gjøre det onde, må derimot stå ansvarlig for deres livsløp og kommer til å dø den andre døden. Dette er ikke fordi Gud ønsker at de skal dø, men fordi de har identifisert seg med ondskapen. Derfor kan de ikke leve i Guds kjærlighet, og er ute av stand til å leve for andre enn seg selv. Den andre døden er ikke kun en kroppslig død, men en ødeleggelse av både kropp og sjel (*psyche*; Matteus 10,28). Den andre død innebærer at vi står til ansvar overfor Gud.

Når vi nå forstår forskjellen på de to forskjellige slags død, kan vi være bedre skikket til å forstå Jesu død og se hvor fantastisk og selvoppofrende hans kjærlighet for oss er.

Les nøye igjennom Matteus 26,36-39; Jesaja 53 og 2. Korinterne 5,21. Legg spesielt merke til hver gang ordet sjel blir brukt og diskuter den psykologiske siden av Jesu lidelser. Snakk også om hvordan Jesus bærer og identifiserer seg med vår synd. Bruk disse spørsmålene som hjelpemiddel:

Før noen fysisk tortur ble utøvd, fortalte Jesus disiplene at han var døende i sjelelig forstand (psyche). Hvis det ikke fantes noen fysisk grunn, hvilken dødelig kraft var det som hadde begynt å ta livet av han, ifølge skriftstedene over?

Paulus skrev at Jesus «ble til synd for oss» og Jesaja profeterte at han «ble regnet blant lovbrytere». Diskuter hvordan det må ha vært for Jesus å bære all skyld fra våre synder på sin samvittighet. Hvilke ord vil du bruke for å beskrive de følelsene?

Mens han ble nedtrykt av våre synder på korset, ropte Jesus ut: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» (Matteus 27,46). Ved å ta Johannes 1,18 og 10,30 inn i bildet, kan vi se at Jesus alltid hadde et så nært forhold til Faderen som mulig.

På tross av at Faderen var der og led sammen med han, kunne ikke Jesus kjenne hans nærvær. Han følte seg knust av skyld som om den skulle være hans egen. Diskuter hvordan det må ha vært for Jesus å oppleve total mental og emosjonell separasjon fra sin Far.

Vi kommer nå frem til den mest utrolige oppdagelsen vi kan tenke oss. Følg de neste stegene nøye.

Jesus hadde tidligere uttalt seg om sin oppstandelse med stor selvtillit (Matteus 17,22-23), men da han hang på korset og følte verdens synd på seg, ble han dekket av et tett mørke og følte at han var helt atskilt fra Faderen. Han kunne ikke lenger forestille seg oppstandelsen. Salme 88 er en messiansk profeti som beskriver hvor dypt det mørket Jesus var omsluttet av, var:

«Mitt liv er fylt av ulykker, jeg står ved dødsrikets rand. Jeg regnes blant dem som har gått i graven, jeg er som en mann uten kraft. Jeg er forlatt blant de døde, lik falne som ligger i graven. Du husker dem ikke lenger, de er støtt bort fra din hånd. Du har lagt meg i hulen der nede, i det mørke dypet. Din harme hviler tungt på meg, du lar dine brenninger slå over meg. Du har drevet vennene mine bort og fylt dem med avsky for meg. Jeg er stengt inne, jeg kommer ikke ut, øyet svekkes i min nød. Herre, jeg roper til deg hver dag, jeg rekker hendene ut mot deg. Gjør du under for de døde, står dødnings opp og priser deg? Forteller de om din miskunn i graven, om din trofasthet i avgrunnen?» (vers 4-12)

Wow! Jesus følte at han ikke kunne unnslippe en død som stengte ham inne. Han følte han døde en død han ikke kunne stå opp fra. En lang stund var atskillelsen fra hans Far så stor at han ikke lenger kunne se noe liv etter graven.

Men allikevel led Jesus seg gjennom alt dette frivillig. Når Peter forsøkte å forsvare ham med vold, sa Jesus: «Tror du ikke jeg kan be min Far, og han ville straks sende meg mer enn tolv legioner engler?» (Matteus 26,53). Ved en annen anledning fortalte han disiplene: «Ingen tar mitt liv, jeg gir det frivillig» (Johannes 10,18). Han måtte ikke dø, men valgte å gi sitt liv for oss. Han var ikke fanget uten en utvei. Gjennom hele prosessen kunne han valgt å forlate oss til vår skjebne for å berge seg selv, men han nektet å gi slipp på oss simpelthen fordi han elsker hver og én av oss mer enn sin egen eksistens. Når alt var som mørkest og separasjonen fra Faderen var størst, måtte han velge mellom sitt eget evige liv eller vårt, og han valgte oss. Jesus viste at han var villig til å være død for alltid for å redde oss. Så uendelig er den kjærligheten Gud viser oss. Paulus kaller det en kjærlighet som «overgår all kunnskap» (Efeserne 3,19). Den er hevet langt over alt vi kan fatte med vår forstand, og vi må kjenne den i hjertet for å kunne forstå den.

Allikevel lot ikke Jesus seg styre at den andre døden selv når han kjente den som nærmest.

KRISTI OPPSTANDELSE

Bibelen sier om Jesus:

«Men Gud reiste ham opp og løste ham fra dødens rier. Døden var ikke sterk nok til å holde ham fast» (Apostlenes gjerninger 2,24).

Men hvorfor var ikke døden sterk nok til å holde ham fast? For å finne svar, må vi forstå at det er et direkte årsak-virkning-forhold mellom synd og død.

«_____ lønn er _____» (Romerne 6,23)

«For det kjøttet vil, er _____» (Romerne 8,6)

«... når synden er moden, _____» (Jakob 1,15)

Diskuter Romerne 8,1-4. Paulus skriver om «Åndens lov som gir liv» og syndens lov som gir død. Synd er lov. Den er en kraft som ødelegger, ikke bare tilfeldige handlinger en streng Gud har forbudt. Synd er i seg selv destruktiv, da den i seg selv er en motsetning til kjærlighet. Den er i konflikt med livet slik Gud skapte det. Derfor leder synd til død, *den andre død*. Og det er nettopp derfor Jesus står fram som vår redningsmann. Paulus forklarer at Jesus var et «syndoffer, i samme slags kjøtt og blod som syndige mennesker har» (Romerne 8,3). Han overvant synden ved å vise den fra seg og ved å være trofast i sin kjærlighet til oss, til tross for kostnaden. Han knuste synden ved å berøve den all makt over seg. Han levde et liv uten synd og døde en syndfri død, helt uten selvishet. Synden eide han aldri, da han aldri ga seg til synden. Jesus tok på seg all vår skyld, men var selv skyldfri. Derfor kunne han nøytralisere syndens og dødens makt. Hans oppstandelse er bevis på den seieren han vant.

Les og diskuter de følgende skriftstedene: Hebreerne 2,9. 14-15; 2. Timoteus 1,10; Åpenbaringen 1,18; 2,11; 20,6.

Hva var det Jesus «smakte (opplevde) for alle»?

Hvilken virkning hadde hans død på konseptet død?

Hvem har nå «nøklerne til døden og dødsriket», og hva er disse nøklene?

Som et resultat av Jesu seier, hvor store muligheter til å skade oss har den andre døden?

Døden er en overvunnet fiende! Jesus er seierherre, og det er vårt privilegium å nyte resultatet av hans seier.

SETT SAMMEN

Da Jesus døde på korset, viste han at Gud elsker hver enkelt av oss mer enn seg selv. Gjennom hans kjærlighets kraft overvant han synd og død på våre vegne.

På grunn av Jesu oppstandelse kan vi også stå opp til et evig liv. «Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles, brått, på et øyeblikk, ved det siste basunstøt. For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet. For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet. Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet: *Døden er oppslukt, seieren vunnet*» (1. Korinterne 15,51-54). Tenk så fantastisk det er at alle som noensinne døde i Guds kjærlighet, skal en dag oppstå og kles i udødelighet. Ingenting i denne verden kan komme i nærheten av hvor stor og strålende den dagen vil bli!

OPPLEV

Når jeg ser den selvoppofrende kjærligheten Gud viser meg, ønsker jeg å ta imot Jesus Kristus som min personlige redningsmann, og jeg velger å leve sammen med ham, nå og alltid.

Det er helt utrolig å tenke på at Gud setter mitt liv over sitt eget. Jeg vil gjerne gi mitt liv som svar på hans uendelige kjærlighet. Jeg ønsker å oppleve det Johannes beskriver: «Vi elsker fordi han elsket oss først» (1. Johannes 4,19). Det er tydelig at ved å ta imot hans kjærlighet, vil det vokse fram en kjærlighet til ham i våre hjerter. *Kjære Gud, jeg ber om at du hjelper meg til å se din kjærlighet og at du styrker min kjærlighet til deg.*